

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. VII. Hinc concluditur in omnibus etiam minutissimis naturae euentibus,
admirandam esse. & adorandam Prouidentiam Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

rent: quod pluribus ostendere superfedeo. Hoc certum est, omnia mutis vocibus, non cælos modo sed & minima gramina, & animalia quantumuis exilia *enarrare gloriam Dei.*

§. VII.

Hinc concluditur in omnibus etiam minimis naturæ euentibus, admirandam esse & adorandam Providentiam Dei.

37. Illud igitur, hæc considerantes, magnâ animi subiectione admirabundi dicamus, magnum enimvero & peritissimum esse artificem, qui se in omnibus præstet admirabilem; eumque summâ accuratione inuigilare omnibus, qui ad minima etiam, quæque nullius videbantur pretij accuranda, tam ingentibus tamque accuratis utitur instrumentis: adeo ut ne volucris quidem minima, diuinam illam Providentiam sollicitudinemque, quantumuis celer, possit effugere. An cuiquam potius credetur quam ipsimet, cui tamen nihil ita curæ est quam suamet gloria, bonaque de sua Diuinitate existimatio? quod si itaque indignum Deo est parua curare, ut quid igitur de eâ curâ gloriatur? Glorietur enimvero apud Matthæum. *Nonne duo passeret asse uenunt, & unus ex illis non cadit super terram sine Patre vestro? & si volucres adhuc eâ curâ dignos iudicas, en minora. Vestri autem capilli capitis, omnes numerati sunt.* Quis id, quantumcumque rationibus euietum iam sit, sine hæsitacione ullâ aut errandi formidine credidisset, nisi ipsamet hoc Diuina Maiestas palam fateretur? Hic pedem figo, hic fixus sto. Sine ullâ igitur trepidacione dico, & adhuc parum dico pro veritate rei, Dei-que magnitudine,

Concluditur ergo Deum omnium euentuum, etiam minimorum in toto universo esse auctorem.

Matt. 10.

38. Nihil prorsus accidere in hoc orbe, quod non Diuinâ Providentiâ, ut accideret, fuerit decretum; in eumque finem cuncta ab eo instrumenta summâ industriâ fuisse disposita, ut omnia prout eueniunt euenirent; ea tantum si excipias, quæ a libero pendent hominum arbitrio. Neque hoc tantum generatim, terra ut terra esset, & non aqua, aqua verò aqua, cæteraque id quod sunt; neque vero etiam hyemes, æstatesque ut essent aliquando, utri & frigora & calores; sed hyemes modò tam frigidæ

Et quidem destinato consilio & sigillatim ab eo procurari.

gidæ quòd sint hoc anno, æstates quòd tam sicca modò, modò tam humidæ, pluuia modò tam densa, exactè tot guttarum millionibus factæ & neque pluribus neque aded paucioribus (idem de cæteris esto iudicium) id totum in arcano Dei sanctuario, summo consilio fuisse conclusum, idque vt hanc hoc anno fecunditatem terræ daret & non aliam: tum verò huic pluuia excludendæ, cælestia attemperasse instrumenta. Præterea, ne vnicum quidem flosculum, aut gramen in totâ esse terræ superficie, quod non eius crescat arbitrio, decretoque clarè expresso, vt quodlibet suo quo crescit loco enasceretur, altitudine, crassitie, colore, & pulchritudine exactè statutâ & circumscriptâ. Ne vnica prorsus arenula toti adiacet oceano, nec minimus quidem in orbe est puluisculus, qui non designatum à Deo locum obtineat: nec vllò auferuntur vento quantumuis magno, vt præscriptum ab eo excedant terminum, qui non mari tantum dedit terminos, & ventis pondus, sed & arenulæ minimæ & pondus indidit & terminos; eosque mutandi, facultatem concessit ventis, excedendi autem vltra metas à se positas, minimè. Nullum ex arbore decidit toto orbe folium, nulla volucris alis profcindit aërem, quam non diuina dirigat Prouidentia: in arboribus quidem aut vento immisso, aut humore subtracto, in volucris verò excitando & mouendo phantasiam. Denique nihil quod creatum est interit, nullum animal emoritur, nulla tempestas, nulla intemperies aëris exoritur, nulla corruptio, nulli morbi, nullæ pestes, nulla mortalitas terram hanc corripit, nulla ne formica quidem occumbit, quin destinato præfigantur singula Dei consilio & decreto; præter ea, vt ante dixi, quæ à libero hominum arbitrio inducuntur, & quidem eâ arte instrumenta sua, ad hæc consequenda disponit, vt planè tali tempore & non alio, eâ celeritate aut tarditate, eâ vehementiâ aut debilitate, tanto temporis tractu & non longiore aut magis contracto euenirent, prorsus sicut modò contingunt vniuersa. Neque hoc magis mirum est, quàm si dicam duodecim modò ictus campana in horologio à malleo quòd sustineat, modò sex modò tres, modò vnum, modò nullum, totum hoc ex artificis, rotas ponderaque ritè disponentis arbitrio, dependere & euenire.

*Hinc mens
in admiratione crea-*

Quid modò restat, nisi vt illud itenditem inquam *Magnus Dominus, & in operibus manuum tuarum exultabo: & quamcumque*

posthac

39.
Psal 91.

- posthac naturæ vicissitudinem dabitur sustinere, illud vt cum ^{toris sui} ^{assurgit.}
 Dan. 3. tribus Pueris masculè ingeminem. *Benedicite omnia opera Domini*
Domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite gla-
 Psal. 32. *cies & nives Domino, benedicite noctes & dies Domino.* quid enim?
 non homo aliquis, imò nec Angelus quidem, verum *ipse dixit*
& facta sunt, ipse mandavit & creata sunt. Cerrè non patiar
 solummodò, sed & gaudebo prorsus ex animo, creata omnia
 Deo benedicere, hoc est ni fallor, eius gloriam proclamare: si-
 quidem exacta horologii dimensio, & accurata horarum desig-
 natio, laus est tota artificis, quam campana, licet artis nescia, suo
 clangore proclamat. Cum itaque tonitruis totum orbem con-
 cuti inaudiero, ah dicam! quam accuratum est hoc horologium,
 cui tam prælara præludia inserta sunt affabre, audientiam in-
 ter mortales concitatura, attentionemque factura, vt vocem Dei
 audiant, eiusque Majestatem vt agnoscant!
40. O magne cælorum qui & Terrarum Arbiter, æterna Mens, ^{Eum ad-}
 Numen indefatigabile! quas tibi curæque tuæ pares gratias age- ^{mirerur.}
 re possumus, mortales homines, & si nos spectes, indigni planè
 quos conspicias? quibus verbis sat magnis extollemus eam,
 quam vel oculis ipsis intuemur Prouidentiam, neque tamen
 mente satis adhuc perspicimus? *Adiuua incredulitatem nostram;*
 Mar. 9. cæcitati opem fer, in omnibus Prouide, in hoc quoque Benefi-
 ce & Misericors Deus.
41. Hanc quæso Auditores veritatem quantum potestis animo ^{Siquæ se cū}
 imbibite, & insigite omni mentis, fidei, quin & rationis viribus. ^{magnâ fi-}
 Hanc enim de Deo opinionem si ingesserò, quid non peregero? ^{ducia, totâ}
 hoc igitur agite vos, hoc modò sit vestrum studium, altè de Dei. ^{committat.}
 Prouidentia opinari: reliquos autem dubiorum nzuos menti-
 bus vestris eximere, id tum meæ curæ relinquite, facilè nulloq;
 negotio omnia peregero. Istud autem cum mentè bene fixum
 habebitis, illud tunc sanè & cum Christo appositè ingeram, si
 Matt. 10. minutissima quæque tanto opere procurat Magnus Deus, *Nonne*
vos magis plaris estis illi? & si fœnum agri. . . Deus sic vestit,
 Luc. 17. *quanto magis vos modice fidei:* intelligo argumentationem tuam
 sagax Deus, vim percipio, sed curam obstupefco. *Domine ad-*
auge nobis fidem: certè quod vnum iam possum, Prouidentiam
 eam quam admirabundus suspicio, nec satis intelligo, supplex
 credo & venerabundus adoro.